

Bądź pozdrowiona, Matko Dziewico...

Domenico Ghirlandaio, Nawiedzenie św. Elżbiety

Przed nami kilka szczególnie uroczystych dni — świętować będziemy wspólnie z zaproszonymi gośćmi, czcicielami Maryi, dziesiątą rocznicę koronacji wizerunku Matki Bożej Zagórskiej, Matki Nowego Życia. Msze Święte, modlitwne czuwania, nabożeństwa, to czas, by na chwilę oderwać się od codziennych zajęć i przybyć do Maryi, naszej Matki, wybrać się z pośpiechem, tak jak Ona wędrowała do swojej krewnej, św. Elżbiety, by nieść starszej kuzynce pomoc, a zarazem, by nieść jej Jezusa. Niezwykłe spotkanie dwóch niewiast w stanie błogosławionym, dwóch kobiet obdarzonych łaską Boga. Maryja swoim „fiat” zgodziła się zostać matką Bożego Syna, a spodziewająca się dziecka Elżbieta staje się znakiem wszechmocy Pana — „jest już w szóstym miesiącu ta, którą uchodzi za nieplodną, dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego”.

Tak samo dzieje się dziś, Maryja spieszy nam z pomocą, oręduje u swego Syna, wzywa do nawrócenia, tak jak działało się to sto lat temu, w Fatimie, gdy ostrzegała, co może się stać, jeśli ludzkość będzie trwać w grzechu. Zarazem pokazuje nam drogę do Chrystusa, do zbawienia, wystarczy, że będziemy starali się Ją naśladować, w posłuszeństwie, poddaniu się Bożej woli,

w miłości. Będziemy mogli wtedy odkryć, jak zmienia się nasze życie, jak się odnawia, bo przecież Maryja w naszym zagórskim wizerunku odbiera cześć właśnie jako Matka Nowego Życia, Opiekunka przemiany i odrodzenia, patronka poszukujących i wątpiących, źródło nadziei i Arka Przymierza, która pomaga nam dotrzeć na drugi brzeg i tam zobaczyć nową ziemię i inaczej spojrzeć na codzienne pielgrzymowanie ku wieczności.

Tak, jak na obrazie Domenica Ghirlandaia Maryja z czułością pochyla się nad św. Elżbietą, tak pochyla się nad nami, podnosi nas z kolan trosk i nieszczęść, tak jak śpiewamy w popularnej pieśni religijnej: „Maryjo, dziękujemy Ci, że pomagasz nam, że ocierasz łzy”.

A gdy już odkryjemy „Nowe życie w Chrystusie” będziemy mogli wraz z Maryją zaintonować hymn ku czci Stwórcy: „Uwielbiaj duszo moja chwałę Pana mego, sław Boga Stworzyciela, tak bardzo dobrego”.

J.K.

Bądź pozdrowiona, Matko Dziewico!
Bądź pozdrowiona, Panno nad pannami!
W Tobie obrona przed nawałnicą.
Ucieczko grzeszników, módl się za nami!

Tobie zwiastował Anioł, że porodzisz
Syna, co zbawić ma wszystkich nas.
W Tobie nadziei naszej przyczyna,
nasza ostoja na każdy czas.

Bądź pozdrowiona, Matko Dziewico!
Bądź pozdrowiona, Panno nad pannami!
W Tobie obrona przed nawałnicą.
Ucieczko grzeszników, módl się za nami!

Tyś to z boleścią w sercu wytrwała
pod krzyżem, na którym umierał Syn.
Tyś mu całe swe życie oddała,
byśmy zbawienia doznali w Nim.

Marcin Pokusa

Dziesiąta rocznica koronacji obrazu Matki Bożej Zagórskiej, Matki Nowego Życia

Przed nami dziesiąta rocznica koronacji łaskami słynącego wizerunku Matki Bożej Zagórskiej, Matki Nowego Życia. Przygotowania do uroczystości rozpoczęliśmy już na początku czerwca, gdy w pierwszą sobotę i niedzielę miesiąca gościł w Zagórze ks. prof. Jacenty Mastej z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, który głosił Słowo Boże, zwracając uwagę na rolę Maryi w tajemnicy Zbawienia. Bardzo dziękujemy Księdzu Profesorowi, że znalazł czas, by przybyć do Zagórze i wspólnie z nami modlić się przed obliczem Matki Chrystusa.

FOT. Z. WRONA

23 czerwca, w piątek, odbyło się nabożeństwo Drogi Krzyżowej, w którym licznie uczestniczyli parafialnie i goście, a w sobotę i niedzielę, 24 i 25 czerwca, podczas Mszy Świętych homilię głosił ks. Marian Boho z Jarosławia, który przed dziesięcioma laty przygotowywał nas do uroczystości koronacji.

W poniedziałek na modlitewnym czuwaniu spotkały się Róże Różańcowe, we wtorek Akcja Katolicka i Rycerstwo Niepokalanej, a we środę młodzież.

Dwa ostatnie dni to — we czwartek — modlitewne spotkanie najmłodszych członków naszej wspólnoty parafialnej, w piątek zaś po Mszy Świętej, o 19.00,

Ave Maria!

Ave! O Matko, bądź nam pozdrowiona,
Nadziejo w śmierci i w życiu obrona, Maria!
Tyś jest naszą gwiazdą błogą,
Do wiecznej chwały prowadzącą drogą.

Gratiae plena — Pełna łaskowości,
Wznieć w naszych sercach płomyczek miłości.
Dominus Tecum — Pan z Tobą przebywa,
Niech serce nasze w Twym sercu spoczywa.

Benedicta — o Błogosławiona,
Przed gniewem Boskim Tyś nasza zasłona,
Tu — byłaś, jesteś i będziesz na wieki,
Użyj domowi temu Twej opieki.

In muleribus — między niewiastami
Pozostań, Matko ciągle między nami,
Et benedictus — i błogosławione
Słowo, w panińskim żywocie wcialone.

Fructus ventris Tui — owoc żywota,
Który syjońskie otworzył nam wrota,
Jezus — Zbawiciel Syn Twój ukochany,
Ty w Jego święte racz nas ukryć rany.

Sancta — w niebieskim królujesz Syjonie
Na wiecznej chwały, obok Syna, tronie.
Maria! — grzesznik, w ucisku, strapieniu —
Znajduję ulgę w Twym słodkim Imieniu,

Mater — Tyś Matką w Tobie ufających
I sprawiedliwych i pokutujących;
Dei — gdyś Zbawiciela nam powiła,
Ziemia Cię Matki imieniem uczciła.

Ora — me prośby u nóg Twoich składam
Nie w nich, lecz w Tobie nadzieję pokładam;
Pro nobis — Boży gniew, Mario, przebłagaj,
W życiu i śmierci — Ty nam pomagaj.

Peccatoribus — wstaw się za grzesznikiem,
By wieczornej chwały stał się uczestnikiem,
Nunc et in hora — w każdej życia dobie
My ufność naszą pokładamy w Tobie.

Mortis nostrae — gdy śmierci godzina wybije,
Niech dusza nasza pod Twój płaszcz się skryje;
Amen — spod Twojej na ziemi opieki
Niech z Tobą w niebie króluje na wieki.

Karol Bołoz Antoniewicz

spotkanie z o. Leonem Knabitem w Miejsko-Gminnej Bibliotece Publicznej.

Codziennie jest możliwość skorzystania z Sakramentu Pokuty.

Serdecznie zapraszamy do jak najliczniejszego udziału we Mszy Świętej i nabożeństwach, by w ten sposób jak najlepiej przygotować się do przeżywania rocznicy koronacji.

Program uroczystości

1 lipca — Rocznicą Koronacji

Warto spędzać cały ten dzień zgodnie ze słowami pieśni, którą ukochał szczególnie św. Kazimierz królewicz, patron zagórskiej szkoły — „Już od rana rozśpiewana, chwal o duszo Maryję”. Niech te godziny upływają nam w naprawdę wyjątkowej atmosferze i nastroju.

16.45 — gromadzimy się na modlitwie różańcowej na placu koronacyjnym; oczekiwanie na rozpoczęcie liturgii urozmaicać będzie koncert pieśni maryjnych w wykonaniu zespołu kleryckiego z Wyższego Seminarium Duchownego w Przemyślu.

10 rocznica Koronacji obrazu Matki Nowego Życia w Zagórz

1 lipca 2017
sobota

Rocznicą Koronacji

17.00 — RÓŻANIEC, KONCERT PIEŚNI MARYJNYCH W WYKONANIU ZESPOŁU KLERYCKIEGO Z WYŻSZEGO SEMINARIUM DUCHOWNEGO W PRZEMYŚLU.

18.00 — MSZA ŚWIĘTA KONCELEBROWANA POD PRZEWODNICTWEM JEGO EKSCELENCJI KSIĘDZA ARCYBISKUPA METROPOLITY PRZEMYSKIEGO ADAMA SZALA. PO MSZY ŚWIĘTEJ CZUWANIE MODLITWNE ZAKOŃCZONE APELEM MARYJNYM.

2 lipca 2017
niedziela

Odpust parafialny

9.30 — RÓŻANIEC I KONCERT PIEŚNI MARYJNYCH.

11.00 — SUMA ODPUSTOWA KONCELEBROWANA POD PRZEWODNICTWEM JEGO EKSCELENCJI KSIĘDZA ARCYBISKUPA SENIORA JÓZEFA MICHALIKA.

OPRAWA MUZYCZNA: SANOCKI CHÓR KAMERALNY POD KIEROWNICTWEM DR ELŻBIETY PRZYSTASZ.

*Zagórska Pani, podaj nam dłoń,
bądź zawsze z nami, od złego chroń...*

Serdecznie zapraszamy!

LEON KNAB

30 CZERWCA 2017 PIĄTEK

GODZINA 19.00

SALA KAMERALNA MIEJSKO-GMINNEGO OŚRODKA KULTURY I SPORTU

Miejsko-Gminna Biblioteka Publiczna w Zagórz zaprasza na spotkanie z ojcem Leonem Knabitem OSB autorem licznych niezwykle popularnych książek, pełnych humoru, pogody ducha, a przede wszystkim zbliżających człowieka do Boga.

18.00 — Msza Święta koncelebrowana pod przewodnictwem ks. Arcybiskupa Adama Szala, Metropolity Przemyskiego. Po Mszy Świętej czuwanie modlitwne zakończone Apelem Maryjnym.

2 lipca — Odpust parafialny

9.30 — rozpoczynamy uroczystości od modlitwy różańcowej i koncertu pieśni maryjnych w wykonaniu Sanockiego Chóru Kameralnego pod kierownictwem dr Elżbiety Przysasz, który zapewni również oprawę muzyczną liturgii. Wystąpi także orkiestra dęta Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury i Sportu.

11.00 — Msza Święta koncelebrowana pod przewodnictwem ks. Arcybiskupa Seniora Józefa Michalika.

Pozostałe Msze Święte w tym dniu 7.30 i 18.00, w kościele w Zasławiu 17.00

Postaramy się, aby te dni były prawdziwym świętem naszej wiary, zgromadźmy się jak najliczniej u stóp Matki Bożej Zagórskiej, Matki Nowego Życia, która na nas czeka!

Matko, do Ciebie dziś idziemy,

Tobie swe trudy chcemy dać.

Śpiewać przy Tobie wciąż będziemy...

Ave Maria!

J.K.

10 lat temu...

Wydaje się, że to było dopiero wczoraj, przygotowania, setki wysłanych zaproszeń, stres, czy zdążą wydrukować książkę, czy nie zrobią jakiegoś błędu. Każdy zaangażowany bliżej w organizację uroczystości koronacyjnych na pewno ma podobne wspomnienia. Ja najlepiej chyba pamiętam napięcie, czy nic nieprzewidzianego się nie wydarzy i telefon o 6.00 nad ranem (wszyscy byli natychmiast na równych nogach): „Pani Tereso (to do mojej Mamy) czy Pani mogłaby dopilnować tej wody? (dzwonił oczywiście ks. Proboszcz, a chodziło o dystrybucję wody dla pielgrzymów). To był gorący czas. I zarazem czas niezapomniany. Powróćmy, może nie „jak za dawnych lat”, ale do tych tygodni sprzed dekady, by przypomnieć sobie najważniejsze momenty naszych przygotowań do Koronacji. Nie byłoby to takie proste gdyby nie „Verbum” — a tak, to wystarczy otworzyć oprawiony tom i od razu wracają wydarzenia z przeszłości.

Numer wrześniowy z 2006 roku. Oprócz informacji o budowie „kaplicy w Zasławiu” w „Kąciku Proboszcza” (nie udało się niestety utrzymać na trwale tej rubryki) pojawia się informacja o bezpośrednich przygotowaniach przed Koronacją — zapowiedź nowenny i prośba o świadectwa doznanych łask.

Czytelnicy kolejnego numeru mogli dowiedzieć się, że wspomnianą wyżej nowennę rozpoczęliśmy i że homilię głosił wikariusz generalny ks. Wacław Partyka. Dawny zagórski wikary związany z naszą miejscowością, napisał też rozdział do okolicznościowej publikacji. Niestety, zmarł w listopadzie 2007 roku; miał zaledwie 55 lat.

Drugą ważną informacją był tytuł, pod którym koronowana zostanie Matka Boża Zagórska — Matka Nowego Życia. W kolejnych numerach ukazało się dokładne teologiczne wyjaśnienie tytułu, oparte o opracowanie ks. dr Wacława Siwaka. Przypomnijmy sobie najważniejsze treści tej interpretacji.

Pojęcie „Nowe życie” nawiązuje do nadprzyrodzonego znaczenia słowa „życie” obecnego w Piśmie

Świętym. Bóg jest źródłem życia dla wszystkich stworzeń. Chrystus jest „drogą, prawdą i życiem”, „zmarłychwstaniem i życiem”, zapewnia swoich wyznawców, że życie, którym On obdarowuje nie kończy się, tylko zmienia — „kto we mnie wierzy, choćby i umarł żyć będzie”. To „życie nowe”, życie w Chrystusie, może stać się udziałem wszystkich wierzących. Chrystus obdarza nas także życiem łaski Bożej — poprzez Słowo i Eucharystię. Chrześcijanin jest zobowiązany do nowego życia w Chrystusie, do ciągłej odnowy, do przyjęcia Słowa Jezusa i wypełniania go. Nowe życie to także życie wieczne w niebie, w domu Ojca. W takim wielowymiarowym znaczeniu możemy też odczytać tytuł Maryi — Matka Nowego Życia. Maryja jest Matką Nowego Życia — czyli Matką Chrystusa, tego, który sam nazwał siebie życiem i dawcy wszelkiego życia. Scena Zwiastowania to kulminacja tajemnicy Wcielenia, gdy Maryja przez pełne pokory fiat przyjęła Bożego Syna, odwieczne Słowo, które stało się ciałem.

Maryja jest też Matką Nowego Życia, czyli duchową Matką każdego z nas. Prawda, że Matka Boża jest również Matką ludzi to jedna z podstawowych tez mariologii. Jak każda dobra Matka, Maryja troszczy się o nas, wsłuchuje się w wołania potrzebujących, przyczynia się do „zrodzenia” w nas życia łaski. Świadomi tego powinniśmy kochać Maryję jak naszą najlepszą Matkę, stale uciekać się do Jej wstawienictwa w różnych sprawach, zwłaszcza tych dotyczących naszego zbawienia. Pełen miłości kult Maryi winien być oparty na modlitwie i naśladowaniu Jej cnót.

Maryja jako Matka nowego życia jest dla nas wzorem życia ewangelicznego — nowe życie bowiem to takie, które opiera się na Bożych przykazaniach, na Ewangeli.

Nowe życie — to także życie wieczne. Maryja ten stan osiągnęła w całej pełni — raduje się Bogiem na wieki, ogląda go „twarzą w twarz” i przeżywa ten stan chwały w pełni swego człowieczeństwa: wraz z du-

szą i ciałem. Do tego stanu inni członkowie Kościoła dopiero dążą. Dlatego też Matka Nowego Życia to Wniebowzięta eschatologiczna ikona Kościoła.

Maryja jako Matka Nowego Życia błogosławi otwarciu naszych serc do nowego życia w Bogu, do życia pełnego łaski. — Ona bowiem — „Łaski pełna” — wspiera nasze wysiłki, by zmienić życie, by każdego dnia stawać się coraz lepszym. Maryja jest Matką każdej przemiany w naszym życiu, każdego otwarcia się na Boga.

Maryja jako Matka Nowego Życia wspiera nas w otwieraniu serca na głos Boga, pokazuje, jak należy przyjąć Chrystusa. Ona, „Służebnica Pańska”, uczy, jak przyjmować Bożą wolę, jak wsłuchiwać się w przesłanie kierowane do nas przez Wszechmocnego.

Maryja jako Matka Nowego Życia otacza opieką każde życie — to duchowe i to biologiczne.

Jest Matką każdego nowo narodzonego i poczętego dziecka, błogosławi rodzicom oczekującym na upragnione potomstwo i daje nadzieję tym, którzy modlą się o łaskę rodzicielstwa. Błogosławi tym wszystkim, którzy każde życie otaczają opieką — lekarzom, pielęgniarkom, położnym, a także tym, którzy przyjmują do swych rodzin dzieci opuszczone, osamotnione i chore — właśnie w taki sposób dając im „nowe życie”. Maryja jako Matka Nowego Życia jest też opiekunką chorych i cierpiących, dla których odzyskanie zdrowia i pokonanie choroby jest jakby rozpoczęciem nowego życia. Maryja wspiera także, a może przede wszystkim tych, którzy cały czas muszą zmagać się ze swym cierpieniem — nie tylko fizycznym, ale też psychicznym — pomaga dostrzec w tych krzyżach sens i uczy przyjmowania woli Boga, by w ten sposób także rozpocząć nowe — pełne wewnętrzznego spokoju i harmonii życie.

Maryja jako Matka Nowego Życia pozwala nam odradzać się i podnosić z naszych codziennych problemów i zmartwień, wyciąga pomocną dłoń do tych, których przygniatają rozmaite strapienia, pozwala obudzić nadzieję i odkryć sens życia.

Kolejne dni nowenny upływały w uroczystej atmosferze. 4 listopada zaszczylił nas swą obecnością ks. infułat Julian Pudło z Brzozowa, w grudniu przybył do nas ks. Arcybiskup Józef Michalik, w styczniu ks. biskup (wówczas) Adam Szal, w lutym ks. biskup Marian

Rojek. W marcu gościliśmy wspomnianego mariologa, ks. dr Wacława Siwaka, w kwietniu ks. Jana Czaję, zagórzanina, który kultowi Matki Bożej Zagórskiej poświęcił swoją pracę magisterską (publikację można było nabyć podczas uroczystości koronacji), a w maju biskupa rzeszowskiego Edwarda Białogłowskiego.

Na apel o ofiary na korony dla Matki Bożej od razu odpowiedzieli liczni czciciele Maryi, którzy mogli również zapoznać się z propozycjami postanowień i darów duchowych, a w numerze majowym z wstępnym programem koronacji.

Do głównych uroczystości przygotowaliśmy się przez siedem dni nabożeństw, modlitw i nauk rekolekcyjnych. W ostatnim dniu nowenny modlił się z nami ks. infułat Stanisław Mac z Rzeszowa. 30 czerwca po Mszy Świętej zaplanowano czuwanie, Apel Maryjny i procesję światła. 1 lipca od rana wszyscy byli w gotowości — i służby porządkowe, i osoby odpowiedzialne za poszczególne elementy uroczystości. Przybywały kolejne grupy pielgrzymów — w sumie około 12 tysięcy. Czyciele Maryi wypełnili przygotowany plac, zwany teraz koronacyjnym. Wiodły ich do Matki Bożej przystrojone drogi.

Przygotowaliśmy dwie publikacje — małą książeczkę „koronacyjną”, z przebiegiem uroczystości, pieśniami i najważniejszymi informacjami oraz pokazne zbiorowe opracowanie o sanktuarium i wizerunku Matki Bożej Zagórskiej, o historii zagórskiej parafii. Wydrukowano pamiątkowe obrazki.

Na uroczystość przybyli księża biskupi: ks. arcybiskup Józef Michalik, ówczesny metropolita przemyski, ks. biskup Kazimierz Górny, wówczas ordynariusz diecezji rzeszowskiej, ks. biskup Mariusz Leszczyński z diecezji zamojsko-lubaczowskiej, ks. biskup Adam Szal i ks. biskup Marian Rojek, wtedy biskupi pomocniczy diecezji przemyskiej. Uczestniczyło w niej ponad 100 duchownych, przedstawiciele zgromadzeń zakonnych męskich i żeńskich, reprezentanci władz świeckich, posłowie na Sejm RP Stanisław Zając i Marian Daszyk, przedstawiciele władz wojewódzkich, powiatowych i gminnych. Oprawę muzyczną zapewniał chór szkolny pod kierownictwem pani Grażyny Chomiszczak. Były powitania, dary ołtarza, prawie osiem tysięcy osób przystąpiło do Komunii Świętej. A w centrum tych uroczystości królowała nasza zagórska Pani — Matka Nowego Życia.

J.K.

Jubileusz Księdza Proboszcza

11 czerwca na Mszy Świętej o godzinie 9.00 obchodziliśmy uroczyste jubileusz 40-lecia kapłaństwa naszego Księdza Proboszcza, Józefa Kasiaka. Były kwiaty, życzenia — najbardziej wzruszające oczywiście od najmłodszych parafian. Prezent od naszej wspólnoty — dąb „Józef” będzie — mamy nadzieję — przez długie lata przypominał o tym wyjątkowym dniu.

FOT. Z. WRONA

Korzystając z okazji chcieliśmy podziękować Księdzu Proboszczowi za jego duszpasterską posługę, za otwarcie na drugiego człowieka, za życzliwość i zrozumienie, za bycie blisko nas, naszych problemów, ale i radości. Życzymy wielu łask Bożych, opieki Matki Bożej Zagórskiej, zdrowia i radości płynącej z tajemnicy kapłaństwa.

FOT. Z. WRONA

„Uważam, że kapłaństwo jest przepiękne. W świecie pełnym banalności, okrucieństwa ksiądz może budzić nadzieję, może głosić Boga i Jego miłość. Ludzie, do których Jezus nas wysyła, korzystają z naszej posługi.”

ks. Jan Twardowski

„Tylko ksiądz może sprawować Eucharystię. Bóg pozwala odprawiać Mszę świętą jedynie księdzu. Kapłan czyni obecną tę jedną Mszę sprzed wieków. »Przywołuje« Jezusa w Eucharystii. Tego samego, który całkowicie oddał się innym z miłości. To jest główne zadanie księdza. W tym nikt go nie zastąpi”.

ks. Jan Twardowski

„Jak wierni mogą pomóc księdzu? Wydaje mi się, że najwięcej pomagamy mu wtedy, kiedy — nawet nic nie mówiąc — dajemy mu do zrozumienia, że patrząc na niego, tęsknimy za Panem Jezusem”.

ks. Jan Twardowski

Zagrody nasze widzieć przychodzi...

Jak co roku Uroczystość Ciała i Krwi Chrystusa, czyli Boże Ciało, zgromadziła na procesji tłumy wiernych z naszych parafii. W przeddzień stroiliśmy domy i uli-

FOT. Z. WRONA

ce, przygotowując się na ten świąteczny dzień. Na wyróżnienie zasługuje piękny dywan z kwiatów usypany

przy ołtarzu na Nowym Zagórze. Tym razem uroczystości rozpoczęła Msza Święta w kościele pw. św. Józefa

Boże Ciało — Introit

Głodny chodzę po mieście.
Idę głodny przez życie.
Słyszałem, że w Twoim domu
wyborną trzymasz pszenicę.
Słyszałem, że Słowo Twoje
jest sytym prawdy miodem.
Przychodzę do Twego domu
Człowiek zmęczony głodem

Marek Skwarnicki

FOT. Z. WRONA

Rzemieśnika w Nowym Zagórze, po której, przy śpiewie pieśni, ruszyliśmy w stronę naszego parafialnego kościoła, zatrzymując się tradycyjnie przy ołtarzu przy budynku poczty oraz przy cerkwi prawosławnej, gdzie

modliliśmy się o jedność chrześcijan. Celebrację zakończyła Msza Święta na placu koronacyjnym. Zapraszamy do obejrzenia fotoreportażu.

Czerwcowe dni w naszej ochronie

Kiedy śmieje się dziecko, śmieje się cały świat

Janusz Korczak

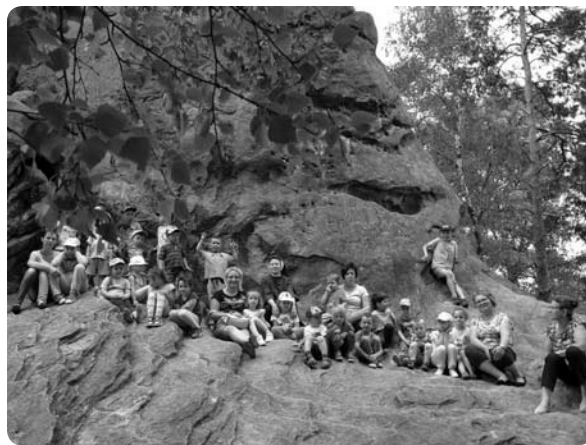
Aby nasze przedszkolaki były radosne, zabraliśmy je, w szczególnym dla nich dniu, czyli w Dniu Dziecka, na wycieczkę. Wyjazd zaczęliśmy od pobytu w Sanoku, gdzie gościliśmy w Fitness Klubie pana Marcina W., który prowadzi u nas gimnastykę korekcyjną. Dzieci miały możliwość uczestniczenia w treningu z użyciem profesjonalnego sprzętu — z zaciekawieniem i entuzjazmem brały udział w zajęciach przygotowanych specjalnie dla nich. Po wysiłku w sali fitness nadszedł czas na małe co nieco. Pyszne lody w Słodkim Domku w Lesku jeszcze bardziej rozpromieniły nasze pociechy, a potem znów atrakcje, tym razem na pobliskim placu zabaw. Odwiedziliśmy też kościół parafialny Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Lesku, gdzie modliliśmy się i oglądaliśmy piękny barokowy ołtarz. Następnie udaliśmy się do miejsca, gdzie znajduje się oryginalny pomnik przyrody nieożywionej, który zachwyca wielu turystów. To oczywiście Kamień Leski. Wycieczkę zakończyliśmy pobylem w domu u Fryderyka i Ludwika, naszych przedszkolaków, gdzie posililiśmy się obiadem, wesoło bawiliśmy się na podwórku, świętowaliśmy urodziny Ludwika, a na koniec każdy otrzymał Order Uśmiechu. Za gościnność i przygotowanie poczęstunku bardzo dziękujemy!

Początek miesiąca obfitował w atrakcje. 6 czerwca znów pojechaliśmy na wycieczkę, tym razem była to trasa Krosno — Lutcza. Najpierw szalone zabawy w Parku Manii w Krośnie, gdzie dzieci mogły bawić się na miniparku linowym z przeszkodami, w klatce zabaw, pływać w kulach i łódkach wodnych w basenie, jeździć na gokartach po torze wyścigowym z tunelem, a najmłodsi korzystać z kącika malucha. Radość i uśmiech nie znikwały z twarzy dzieci. Kolejnym punktem naszej podróży było nawiedzenie i modlitwa w sanktuarium św. Józefa Sebastiana Pelczara w Korczynie. Ta piękna monumentalna świątynia zro-

biła na nas ogromne wrażenie, nie obyło się bez pamiątkowego zdjęcia. Dalej ruszyliśmy w drogę, gdyż niedaleko Lutczy czekało nas wiele atrakcji w edukacyjnej zagrodzie „Szmer”. Zaczęliśmy od obiadu, by pokrzepić się na kolejną część dnia. Przejazd kolejką i bryczką zaostrzył tylko nasze apetyty na zabawę. Potem przyszedł czas na inne wiejskie atrakcje: sadziliśmy cebulki, bawiliśmy się na świeżym powietrzu, lepiłiśmy z gliny i oczywiście zwiedziliśmy stajnię ze zwierzątkami. To były cudowne chwile nie tylko dla dzieci — do nas, dorosłych, powróciły piękne wspomnienia z dzieciństwa.

Delegacja dzieci z naszego przedszkola uczestniczyła też 11 czerwca w Jubileuszu 40-lecia Kapłaństwa ks. Proboszcza Józefa Kasiaka. Wraz z innymi grupami parafialnymi po zakończonej Mszy Świętej dzieci składały najserdeczniejsze życzenia Księdzu Proboszczowi i zapewniały o modlitewnej pamięci.

20 czerwca wzięliśmy udział w warsztatach dla dzieci „Pierwsza pomoc” — ciekawa zabawa, dzięki której każde dziecko z łatwością mogło zapamiętać postępowanie ratownicze w sytuacjach zagrożenia zdrowia i życia. Przedszkolaki dowiedziały się, jakie niebezpieczeństwa czyhają na nie w domu, jak wezwać

▶▶▶ 9

FOT. Z. WRONA

pomoc, opatrywać lekkie ranki oraz zadbać o bezpieczeństwo swoje i innych.

Poprzez takie warsztaty staramy się już od najmłodszych lat zaszczepiać w dzieciach chęć niesienia pierwszej pomocy. W pokazie pomogły misie a także manekiny. Warsztaty prowadziły przeszkolone instruktorki. Po zakończeniu zabawy każde dziecko otrzymało dyplom Bardzo Dzielnego Małego Ratownika.

Kolejnego dnia mieliśmy zaszczyt gościć księdza prymicyjanta Wojciecha Janusza, który odprawił Mszę Świętą w kaplicy przedszkolnej, modląc się w intencji dzieci i pracowników przedszkola, ale szczególnie w in-

tencji rodzin, które nie posiadają potomstwa. Ksiądz Wojciech udzielił nam wszystkim indywidualnego błogosławieństwa, a od nas otrzymał życzenia Bożego błogosławieństwa w życiu kapłańskim oraz kwiaty.

Chociaż słońce jasno świeci,
Trochę smutne są dziś dzieci.
Bo koniec roku, przedszkola mija czas,
Teraz wakacje czekają nas.

23 czerwca odbyła się uroczystość zakończenia roku przedszkolnego oraz pożegnania starszaków. Rok przedszkolny żegnaliśmy Mszą Świętą odprawioną przez księdza Proboszcza, w której uczestniczyli rodzice, dzieci i pracownicy przedszkola.

Dziesięć miesięcy wspólnych zabaw i zajęć, podróży po porach roku i żywiołach szybko minęło, aż nadszedł czas wakacji i pożegnań.

Po Mszy Świętej były wiersze i piosenki, podziękowania dla rodziców, sióstr i wszystkich pań. Następnie dzieci otrzymały dyplomy oraz nagrody — niespodzianki.

Kolejni absolwenci przedszkola opuszczają nas, by rozpocząć po wakacjach naukę w szkole. Życzymy im wielu sukcesów i spełnienia marzeń, a wszystkim dzieciom bezpiecznych i radosnych wakacji.

Ewa J.

140. rocznicy objawień Matki Bożej w Gietrzwałdzie

140 lat temu miało miejsce pierwsze objawienie Najświętszej Maryi Panny w Gietrzwałdzie. Matka Boża ukazywała się trzynastoletniej Justynie Szafrzyńskiej i dwunastoletniej Barbarze Samulowskiej od 27 czerwca do 16 września 1877 roku, wzywając do modlitwy różańcowej. Główne uroczystości związane z rocznicą objawień oraz 50. rocznicą koronacji obrazu zaplanowane są na 10 września. Na naszych pielgrzymkowych szlakach odwiedziliśmy już Gietrzwałd, pozostając pod wrażeniem duchowej atmosfery tego miejsca.

J.K.

Z wizytą u Karkonosza

6 czerwca 2017 roku młodzież z grupy Effatha wraz ze swoim opiekunem, ks. Grzegorzem Kwitkiem, oraz wychowawcą, panem Dariuszem Czechem, wyruszyła na kolejną wycieczkę. Tym razem celem stały się Karkonosze oraz miasto Wrocław. Podobnie jak w poprzednich latach wyjazd był możliwy dzięki wolnym datkom ludzi dobrej woli, którzy wspierają w ten sposób utalentowaną młodzież zagórską wystawiającą bożonarodzeniowe jasełka, oraz dzięki Panu Burmistrzowi Ernestowi Nowakowi.

Nasz ksiądz Grzegorz jest bardzo nieprzewidywalny i uwielbia zaskakiwać swoją młodzież, ale w tym roku przeszedł samego siebie... Kiedy powiedział nam, że zbiórka na placu obok kościoła jest zaplanowana na godzinę 1.00 w nocy... to... No, ale z kierownikiem wycieczki dyskusji nie ma.

Kiedy udało nam się już zapakować do autokaru, a był z tym całkiem spory problem (ksiądz nie przewidział, że większość grupy to płeć piękna i możliwy będzie lekki nadbagaż) wyruszyliśmy w drogę.

Podróż minęła nam spokojnie gdyż każdy smacznie spał. Po wielu godzinach spędzonych w trasie dotarliśmy na miejsce. Zakwaterowaliśmy się w schronisku „Skalnik” w Bukowcu, gdzie czekał już na nas przewodnik, pan Damian. W pierwszy dzień w planie było zdobycie Orlej Skały oraz nauka wspinaczki na skałkach w Karkonoskim Parku Narodowym.

Pan Damian jest instruktorem i pasjonatem wspinaczki. Zrobił nam szybkie przeszkolenie i do dzieła! Zabawa była przednia. Każdy mógł spróbować swoich sił i się powspinać. Największym zainteresowaniem cieszyła się wspinaczka naszego przewodnika duchowego, który pokazał klasę i dotarł na sam szczyt. Kiedy już wszyscy chętni zakończyli swe zmagania i sprzęt był spakowany, wyruszyliśmy na Górę Krzyżną, na której szczycie został postawiony żeliwny krzyż. Panorama z tarasu widokowego robiła ogromne wrażenie. Niestety, musieliśmy szybko schodzić, ponieważ zbliżała się burza. Kiedy dotarliśmy do schroniska, zjedliśmy pyszną kolację i udaliśmy się na Eucharystię. Po całym dniu byliśmy bardzo zmęczeni, a to był dopiero początek.

Drugiego dnia naszym zadaniem było zdobycie najwyższego szczytu Karkonoszy oraz Sudetów — Śnieżki (1602 m n.p.m.). Wczesnym rankiem wyruszyliśmy z Karpacza, aby osiągnąć zamierzony cel. Trasa okazała się wymagająca. Aby dotrzeć na szczyt, potrzeba było dużo wysiłku i sprawności fizycznej. W trakcie wspinaczki jedną z koleżanek prawie związało. Na szczęście wzięliśmy liny szelkowe ☺. Podmuchy były tak silne że nawet ksiądz Grzegorz poczuł wiatr we włosach ☺☺. Jednak, kiedy stanęliśmy na szczycie, całe zmęczenie i brak sił minęły. Widoki dosłownie zapierały dech w piersiach. Wykończeni, ale szczęśliwi wróciliśmy na noc do naszej kwatery.

Niestety, nadszedł ostatni dzień naszego wjazdu. Po śniadaniu i zapakowaniu bagaży wybraliśmy się do wrocławskiego zoo. Tam spędziliśmy kilka godzin na oglądaniu i fotografowaniu zwierząt. Następnie tramwajem pojechaliśmy na rynek, aby coś zjeść, a później wyruszyliśmy w drogę powrotną do Zagórza.

Piękne wycieczkowe chwile dobiegły końca. Wszyscy wróciliśmy zadowoleni i z głowami pełnymi pomysłów na kolejne jasełka, które, miejmy nadzieję, dadzą nam możliwość zrealizowania kolejnego wyjazdu.

Dziękujemy jeszcze raz wszystkim, którzy wspomogli nas materialnie i dzięki którym po raz kolejny mogliśmy przeżyć wspaniałą przygodę

Wiktoria Fal

Ministrant roku

W sobotę, 17 czerwca, odbyła się doroczna Archidiecezalna Pielgrzymka Liturgicznej Służby Ołtarza do bazyliki archikatedralnej w Przemyślu. Ministranci, lektorzy i ceremoniarze, a także schole i Dziewczęca Służba Maryjna mogli spotkać się, aby dzielić się radością posługi liturgicznej spełnianej na co dzień w swoich parafiach.

Podczas Eucharystii sprawowanej pod przewodnictwem ks. abpa Józefa Michalika wraz z duszpasterzami odpowiedzialnymi za formację LSO w poszczególnych

parafiach, odbył się obrzęd błogosławieństwa ceremoniarzy oraz poświęcenie krzyży. Ksiądz Arcybiskup w słowach homilii podkreślił, że *ministrant jest zawsze blisko Jezusa, więc jako ministrant przez swoją postawę ma być człowiekiem uczciwym, a służąc do Mszy świętej ma czynić to z wiarą, aby widzieć Jezusa i podejmować posługę liturgiczną na cześć Boga: Nie dla oka! Nie dla pochwały! Ale dla Boga! Być ministrantem, który podoba się Jezusowi.*

Po Mszy świętej wszyscy uczestnicy pielgrzymki zgromadzili się Auli Instytutu Wyższego Seminarium Duchownego. Ks. Bartosz Rajnowski, kanclerz Kurii Metropolitalnej w Przemyślu, ks. Mieczysław Rusin, archiprezbiter przemyski i ks. Jacek Zarzyczny, duszpasterz Liturgicznej Służby Ołtarza Archidiecezji Przemyskiej, przekazali ceremoniarzom poświęcone krzyże wraz z legitymacjami i dyplomami. Pamiątkowe dyplomy i legitymacje otrzymali również Ministranci Światła, natomiast Ministrantom Roku zostały wręczone okolicznościowe dyplomy i pamiątki.

W naszej parafii Ministrantem Roku został Jan Pokrywka. Szczerze mu gratulujemy i życzymy wytrwałości.

ks. Grzegorz Kwitek

Źródło: www.przemyska.pl

Niecodzienni goście

24 czerwca Sanktuarium Matki Bożej Nowego Życia w Zagórzu odwiedził Sekretarz Generalny Konferencji Episkopatu Polski bp Artur Miziński z pracownikami.

Grupa pielgrzymów, wracając z Komańczy, została przyjęta przez proboszcza, ks. Józefa Kasiaka. Po nawiedzeniu świątyni uczestnicy wycieczki wraz z przewodnikiem udali się do ruin klasztoru Karmelitów Bosych, podziwiając na Szlaku Papieskim rzeźbę Jana Pawła II

i Drogę Krzyżową Nowego Życia. Z Zagórza grupa udała się do Ośrodka Rehabilitacyjno-Wypoczynkowego Caritas w Myczkowcach, gdzie przywitał ich dyrektor, ks. Bogdan Janik. Goście z Warszawy zobaczyli Centrum Informacji o Obszarach Natura 2000, Ogród Biblijny i Centrum Kultury Ekumenicznej. Bieszczady i gościnność mieszkańców oczarowały księdza biskupa oraz jego pracowników. Na pewno tu wrócą...

Piotr Kutia www.przewodnik-bieszczady.pl

Pielgrzymka dzieci pierwszokomunijnych

„Wędrowką życie jest człowieka...”. Jesteśmy ludźmi w drodze. Pojawiamy się na tym świecie, by poznać i pokochać Boga, odkryć szczęście bycia człowiekiem i nie zapomnieć o celu, jakim jest Niebo. Ludziom uczącym się wiary mają o tym przypominać m.in. pielgrzymki. Na taką pielgrzymkę, przykładem poprzednich pokoleń, wybrała się 8 czerwca grupa dzie-

znużony pielgrzym mógł po prostu odpocząć. Nie chcieliśmy się wyłamywać z tych wiekowych tradycji, dlatego drugą część dnia spędziliśmy w parku rozrywki w Inwałdzie. Zabawa była przednia, tak dla dorosłych, jak i dla dzieci. A człowiek jakiś pobożniejszy się robił, gdy wzbijał się w powietrze na jednej z szalonych karuzeli. Trudno opisywać wszystkie atrakcje.

ci pierwszokomunijnych z Zagórza wraz z rodzicami i opiekunami, panią Mariolą Hydzik, którym mogłem towarzyszyć jako ich duszpasterz. Pielgrzymka piękna, więc i warta zauważenia w naszej parafialnej gazecie. Mszę Świętą dziękczynną za dar Pierwszej Komunii Świętej celebrowaliśmy w sanktuarium w Kalwarii Zebrzydowskiej, w miejscu tak bliskim dla patrona naszej szkoły, św. Jana Pawła II. To tutaj po śmierci matki mały Karol został przyprowadzony przez ojca, by zawierzyć swoje życie Maryi. Odtąd już zawsze był „totus tuus” — cały twój, Maryjo. Wzorem tego wielkiego Polaka zawierzaliśmy się z dziećmi opiece Matki Bożej. Przy okazji zwiedziliśmy klasztor i poznaliśmy jego tajemnice.

Nie wiem, czy wiecie, ale tak od wieków wyglądały pielgrzymki. Oprócz celów religijnych, przeżyć duchowych i pokuty miejsca pielgrzymkowe oferowały różnego rodzaju rozrywki, występy ulicznych muzyków, kuglarzy, przedstawienia teatralne, przy których

Myślę, że zachowamy w sercach nie tylko uroczystość Pierwszej Komunii Świętej, ale i naszą pielgrzymkę dziękczynną. Do Zagórza wróciliśmy późnym wieczorem, umilając sobie podróż śpiewem i opowiadanymi kawałami. Dziękuję Wam wszystkim i pamiętajcie, że to tylko małe namiastki Nieba.

Ks. Piotr

Informacje dla pielgrzymów

Przypominamy, że już w najbliższy wtorek, 4 lipca, wyruszamy na naszą najdłuższą tegoroczną wyprawę nad polskie morze. O 5.30 Msza Święta w parafialnym kościele, o 6.00 odjazd autokaru z parkingu. Osoby z Sanoka i miejscowości przy drodze do Krosna mogą wsiadać na trasie. Przypominamy o wpłacie całej kwoty przed wyjazdem.

Wypełniliśmy już listy na wyjazd jednodniowy w Nowosądeckie i dwudniowe zakończenie sezo-

nu pielgrzymkowego we wrześniu, gdy udamy się do Częstochowy i m.in. także do Piekar Śląskich, Bytowa czy Olesna. Można oczywiście wpisywać się na listę rezerwową.

Ponawiamy prośbę do osób wpisanych na listę pielgrzymki do Częstochowy o wpłatę 50 zł jako potwierdzenie rezerwacji. Tradycyjnie rezerwacje i zaliczki przyjmuje pani Krystyna Hoffman, tel. 13 4622191.

J.K.

Szlakiem podkarpackich rezydencji

Jednodniową wycieczko-pielgrzymkę na którą wybraliśmy się 10 czerwca, możemy zaliczyć do bardzo udanych. Dopisała doskonała pogoda — było słonecznie, ale nie za gorąco, wprawdzie po południu straszyla nas burza, ale ostatecznie obyło się bez wyciągania parasola.

Zwiedzanie rozpoczęliśmy od dawnego pałacu Reyów w Przecławiu, położonego w pięknym parku, obecnie stanowiącego własność prywatną. Podziwialiśmy pietizm, z jakim z wojennych i powojennych zniszczeń (m.in. pożar) odrestaurowano, a właściwie odtworzono wspaniałe wnętrza. Mogliśmy zasiąść przy paradnym stole w sali balowej, przejść się po amfiladzie pokoi, oglądać założenie parkowe z tarasu, zajrzeliśmy nawet do piwnic. Na uznanie zasługuje Pani Przewodnik, która bardzo interesująco, ze swadą opowiadała o dziejach pałacu i jego właścicieli. Ponieważ Reyowie w prostej linii wywodzili się od Mikołaja Reja, w jednym z pokoi urządzona była tak dawniej, jak i teraz, sala pamięci ojca literatury polskiej. Uwagę naszej grupy przyciągnęły umieszczone na ścianach aforyzmy imię pana Reja — nadal bardzo, ale to bardzo aktualne. Warto przytoczyć kilka z nich: „Gdzie wiara z miłością złączone, tam pokój się rodzi, gdzie pokój panuje, tam sam Bóg przychodzi, gdzie Bóg w gościnie, szczęście nie minie”, albo „Nie to jest mądry, co wiele spraw umie, lecz co złe z dobrym rozeznac rozumie”, „Wszystko po społu umiera z człowiekiem, lecz święta cnota ta trwa wiecznym wiekiem”, „Największy rozum kto pozna sam siebie, a z bujną myślą nie lata po niebie” i wreszcie: „Rzeczpospolita nigdy większej szkody nie miewa, jedno z swych stróżów niezgody”.

Pałac w Przecławiu

Kilka kilometrów od Przecławia wznosi się obronna wieża mieszkalna w Rzemieniu, również w rękach prywatnych. Właściciel, pan Kolbusz, wyszedł nas przywitać do bramy, a potem mogliśmy do woli spacerować po dawnych wałach obronnych i podziwiać średnio-wieczną budowlę wzniesioną w XIV wieku, a także pięknie utrzymane otoczenie oraz stawy i groble.

Warowna baszta w Rzemieniu

Po tej krótkiej wizycie ruszyliśmy dalej — tym razem do Gawłuszowic, gdzie wznosi się największy w Polsce drewniany kościół, o 1/3 większy niż świątynia w Haczowie. Tu również zostaliśmy bardzo mile przyjęci przez księdza wikariusza — co ciekawe, ksiądz proboszcz z Gawłuszowic był w tym dniu ze swoją grupą pielgrzymkową w Bieszczadach, a w niedzielę miał też odwiedzić Zagórz. Po pokonaniu małych problemów technicznych mogliśmy wysłuchać nagranej na płycie bardzo interesującej historii kościoła, wybudowanego w XVII wieku. Należy podkreślić, że nie była to pierwsza świątynia w tej miejscowości — starsze niszczyły powodzie. Podziwialiśmy barokowo-rokokowe wnętrza i polichromię ornamentalną wykonaną przez Vlastimila Hofmana (1881–1970).

FOT. J. SOKOŁOWSKI

Wnętrze kościoła w Gawłuszowicach

Następnym punktem programu był Dzików — dawny zamek Tarnowskich — chyba największe zaskoczenie tej wycieczki. Nie spodziewaliśmy się, że w przejętym przez Muzeum Miasta Tarnobrzega obiekcie zgromadzono już takie skarby z dawnych kolekcji Tarnowskich — m.in. akwarele Juliusza Kossaka, razem ze słynną *Stadniną hetmańską*, rękopisy Fredry czy Felińskiego, malarstwo zachodnioeuropejskie.

►►► 14

Fronton zamku w Dzikowie

Duże wrażenie zrobiła też na nas biblioteka i kaplica, w której, gdy działała tu szkoła średnia — mieściła się pracownia chemiczna.

Drewniany kościół w Cmolasie

Z Dzikowa prosta droga prowadziła nas do Cmolasu, gdzie nawiedziliśmy sanktuarium Jezusa

Przemienionego, gościnnie przyjęci przez młodego księdza wikariusza, który okazał się... wyższy od naszego księdza Piotra! W nowym kościele uczestniczyliśmy we Mszy Świętej przed łaskami słynącym XVII-wiecznym obrazem Przemienia Pańskiego, a potem zobaczyliśmy także stary drewniany kościółek z bardzo ciekawym wyposażeniem wnętrza.

Kościół w skansenie w Kolbuszowej

Wprawdzie skansen w Kolbuszowej nie jest tak okazały i bogaty jak nasz, sanocki, ale z dużym zainteresowaniem oglądaliśmy chaty i zagrody Lasowiaków i Pogórczan. Najciekawszy był chyba okazały kościół z Rzochowa, z 1834 roku.

Pozostało już tylko zaparkować przed restauracją „Pod borem”, gdzie zjedliśmy smaczną kolację i w doskonałych nastrojach wróciliśmy do Zagórz.

Przed nami kolejne wyjazdy — duchowe przeżycia, spotkania z życzliwymi ludźmi i wspaniałe zabytki. Warto podróżować.

J.K.

Idźcie i głoscie Ewangelię

Pod takim hasłem podąży w tym roku na Jasną Górę 37. Przemyska Piesza Pielgrzymka. Grupa Bieszczadzka — św. Andrzeja Boboli, wyrusza 4 lipca, w tym samym dniu, w którym my również rozpoczynamy naszą parafialną wyprawę nad polskie morze. Wtedy też, o 7.00 rano odprawiona zostanie w przemyskiej archikatedrze inaugurująca pielgrzymkę Msza Święta. Pątnicy, których liczba oscyluje około 1300 osób, wędrować będą do 15 lipca, pokonując około 380 kilometrów. Trasa prowadzi przez sanktuarium maryjne Podkarpacia, które my też już odwiedziliśmy. Pielgrzymka Przemyska liczy 10 grup, grupa św. Andrzeja pokonuje najdłuższą trasę, ale za to drugiego dnia, jako jedyna, odwiedza swojego patrona w Strachocinie; tylko Grupa Bieszczadzka niesie też wielki różaniec.

Oprócz pieszej wędrówki, do której zapraszany jest każdy, kto zaakceptuje religijny charakter tych

rekolekcji w drodze, można też pielgrzymować duchowo, do czego zachęcają organizatorzy. Pielgrzymi duchowi to jedenasta grupa, a patronuje jej bł. ks. Jan Balicki. Duchowe pielgrzymowanie polega na wypełnianiu — stosownie do możliwości — niektórych praktyk pielgrzymkowych (uczestnictwo we Mszy Świętej, modlitwa różańcowa itp.). Pomagają w tym emitowane na falach radia Fara transmisje i relacje z trasy pielgrzymkowej oraz strona internetowa www.pielgrzymka.przemyska.pl. Zapisu do grupy duchowej dokonać można za pośrednictwem formularza na stronie Pielgrzymki oraz telefonicznie pod numerem 16 67 67 001. Wszystkie osoby, które zapiszą się do grupy pielgrzymów duchowych przed 2 lipca otrzymają Przewodnik Pielgrzyma i Kartę pielgrzyma. Pięknym zwyczajem jest także powitanie pątników na Jasnej Górze.

J.K.

Festyn Zdrowia, czyli zabawa na... 500 osób!

Festyn Zdrowia, zorganizowany w Gimnazjum w Zagórz w współpracy z Miejsko-Gminną Biblioteką Publiczną, był podsumowaniem i zwieńczeniem realizacji całorocznego ogólnopolskiego projektu Fundacji BOŚ „Czas na Zdrowie”. Dwudniowa impreza okazała się pełną atrakcji zabawą na blisko 500 osób. Warto podkreślić, że dopisali goście. Na zaproszenie odpowiedział poseł na Sejm RP Piotr Uruski, w którego imieniu pani Aneta Figiel odczytała list potwierdzający włączenie się do naszej akcji promującej zdrowie.

Burmistrza Miasta i Gminy Zagórz Ernesta Nowaka reprezentowali Sekretarz Miasta i Gminy — pan Łukasz Woźniczak, Dyrektor Obsługi Szkół — pani Ewa Get, pełnomocnik Burmistrza do spraw alkoholowych — pani Nina Bober oraz dyrektorzy zaprzyjaźnionych szkół. Gościliśmy liczną grupę dzieci z przedszkoli i młodzieży ze szkół podstawowych i gimnazjów z Zagórz, Sanoka oraz uczniów realizujących w szkołach Gminy Zagórz innowację ekologiczną „Stawiamy na Ekologię”. Dopisała też pogoda i — co najważniejsze — rodzice i przyjaciele zagórskiego gimnazjum, którzy licznie odpowiedzieli na zaproszenie, zarówno w pierwszym, jak i w drugim dniu imprezy.

Zabawa była przednia. Warto wymienić choćby niektóre atrakcje, jakie czekały na amatorów zdrowego i zrównoważonego odżywiania i aktywnego trybu

życia: gry i zabawy dla dzieci, pokaz baniek mydlnych, malowanie twarzy, balonowe zwierzątka, chusta Klanza, gra animacyjna prowadzona przez studentki z PWSZ w Sanoku. Nie zabrakło również rodzinnych rozgrywek sportowych i pokazu akrobatyki w wykonaniu niezrównanych „Spartan”.

Hitem okazała się degustacja zdrowej żywności oraz stanowiska gospodarstw ekologicznych, m.in. pana Michała Bodziaka, pasjonata pszczelarstwa. Można było także skorzystać z darmowych porad dietetyka, fizjoterapeuty i trenera personalnego.

Dużą popularnością cieszyły się stanowiska obsługiwane przez gwiazdy sportu — mistrzów Podkarpacia w siatkówce plażowej — Dominika i Damiana Bodziaków oraz ich trenerkę, panią Dorotę Kondyjowską. Młodzież nie mogła oprzeć się prezentacji akcesoriów (profesjonalne kombinezony, kaski, narzędzia itp.) i trofeów z wyścigów samochodowych, przygotowanych przez kierowców rajdowych — panów Piotra Janczy i Piotra Sieczkę. Atrakcją był również pokaz filmów o zdrowym stylu życia z serii „Śmietnik w mojej głowie”, stoisko z ekokosmetykami Oriflame oraz porady, jak dbać o skórę, włosy i paznokcie. Dużym zainteresowaniem cieszył się także kącik książek na temat zdrowego odżywiania, różnorodnych diet i przepisów przygotowany przez MGBP. Zwieńczeniem festynu był mecz szkolnej drużyny piłkarskiej z nauczycielami.

Pragniemy serdecznie podziękować wszystkim sponsorom i wolontariuszom, bez których nasza impreza nie miałaby takiego rozmachu i zasięgu.

Koordinatorem projektu „Czas na Zdrowie” jest pani Krystyna Witowicz, zaś współorganizatorkami pani Dorota Kondyjowska i pani Ewa Bryła-Czech.

Po tak udanej zabawie, aż chce się powiedzieć: do zobaczenia za rok!

Ewa Bryła-Czech

Tu czy Tam! Tu czytam! Tuczy tam!

Wiemy, że czytanie jest bardzo ważne, ale nie zawsze zdajemy sobie sprawę z tego, że towarzyszący tekstowi obraz ma w sobie równie wielką siłę, a ilustrator, projektant graficzny książki jest twórcą równorzędnym autorowi tekstu. Możemy się o tym przekonać, oglądając książki obrazkowe, gdzie właśnie ilustracja jest najważniejsza. W naszej bibliotece prezentowaliśmy wystawę przedstawiającą prace 14 ilustratorów i projektantów. Byli wśród nich ci zdobywający krajowe i międzynarodowe nagrody, a także początkujący artyści. Dzięki nim powstają książki, które stają się dla młodych czytelników pierwszym kontaktem ze sztuką. Wystawa była wstępem do przeprowadzenia warsztatów, podczas których uczniowie dowiedzieli się, jak

zbudowana jest książka i czym jest ilustracja oraz sami wcielili się w rolę ilustratora.

Na pięciu spotkaniach, od piątku 9 czerwca do środy 14 czerwca, gościliśmy uczniów klas VI, V i IV oraz panie nauczycielki Elżbietę Rudy, Monikę Frączek, Annę Żuber. Uczniowie w czasie trwania warsztatów mieli do wykonania drobne zadania: na przykład wypisać z książki najważniejsze informacje, zilustrować wiersz Jerzego Kerna *Śmierć filiżanki* oraz wypełnić ankietę, z której dowiedzieliśmy się, że najchętniej czytają książki w łóżku przed snem.

Wystawę oraz prezentację „Tu czy tam? Współczesna polska ilustracja dla dzieci” udostępniła nam Biblioteka Wojewódzka w Rzeszowie a całość projektu koordynował Instytut Książki.

E.R.

Wakacje w bibliotece

Happening!

„Morze, plaża, książka czytanie jest na fali” — pod takim hasłem uczniowie klas VIa i VIb Szkoły Podstawowej

w Zagórzu we czwartek, 8 czerwca, na kocykach i leżakach, pod murami biblioteki zachęcali przechodniów do czytania książek ☺.

Kącik ciekawej książki

Dagmara Dworak, *Kromka chleba*, Dom Wydawniczy Rebis, Poznań 2017

Nie jest to książka wakacyjna, relaksowa, ale warto sięgnąć po nią, by poznać kolejną relację syberyjskich zesłańców, tym razem dzieci, które w momencie wywózki 10 lutego 1942 roku miały: Jadwiga – jedenaście lat, Róża — dziesięć, Danuta — siedem, a Bogusław trzy i pół roku. Zapis ich pamięci, drobiazgowy, obfity, można powiedzieć precyzyjny, daje obraz życia na zesłaniu widziany oczyma najmłodszych.

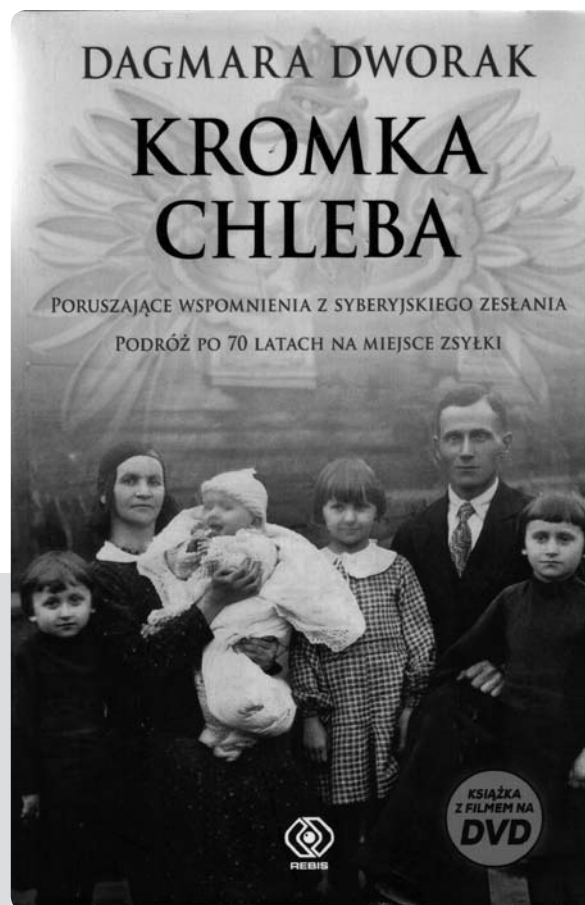
Interesująca jest też relacja z wyprawy po latach na miejsce zesłania, odszukanie grobu zmarłej tam babci, spotkania ze znajomymi z tamtych czasów. Do książki dołączony jest film — dokument z tej właśnie wyprawy na Syberię.

Książka dostępna w zagórskiej bibliotece.

T.K.

Boguś nawet nie pamięta, że jako mały berbecię ciężko pracował w polu. Już w kwietniu w Nowoigorowie wychodziło się pielić zboża. Trzeba było wrywać piołuny. Słży wszystkie dzieci w wieku szkolnym, nawet te z pierwszej klasy. Nasz Boguś był jeszcze wtedy w wieku przedszkolnym i nie musiał, ale szedł, bo sam chciał pracować. Chciał iść z nami.

W połowie dnia pracy wszyscy pracujący w polu dostawali kołchozową zupę. Właśnie podczas tego posiłku kilka razy zauważyłam, jak nasz nowy nauczyciel z uwagą obserwuje mojego brata. Tak samo było, kiedy wróciliśmy po przerwie do pracy. Śledził go wzrokiem cały czas. A przecież Boguś w polu nic złego nie robił, pracował sumiennie, może nawet za

bardzo się przykładał jak na tamte standardy. Był tam najwyraźniej najmłodszym kołchoźnikiem. To była ciężka praca.

Gimnazjum w Zagórzcu „Szkołą przyjazną utalentowanym uczniom”

Czerwcową galę podsumowania wyników konkursów przedmiotowych organizowanych przez Podkarpackiego Kuratora Oświaty w Instytucie Teologiczno-Pastoralnym w Rzeszowie była okazją do wyróżnienia i nagrodzenia dyrektorów szkół, nauczycieli — mentorów i wielokrotnych laureatów konkursów przedmiotowych.

Wśród dyrektorów najlepszych szkół w województwie, znalazł się dyrektor Gimnazjum w Zagórzcu Jerzy Hryszko, który odebrał Certyfikat „Szkoły przyjaznej utalentowanym uczniom”.

Zagórskie gimnazjum kolejny raz otrzymało ten zaszczytny tytuł, potwierdzający bardzo wysoki poziom nauczania grupy zdolnych i pracowitych uczniów. W roku szkolnym 2016/2017 laureatami konkursów PKO zostało ośmiu naszych gimnazjalistów: Julia Kucharska (biologia), Jakub Pelechowicz (informatyka), Łukasz Burger i Szymon Marszałek (chemia), Jakub Błażowski (matematyka), Jakub Szczudlik (historia), Julia Kucharska (język niemiecki) i Oskar Szmyd — laureat olimpiady Losy żołnierza i dzieje oręża polskiego.

Trzech gimnazjalistów otrzymało tytuł finalisty konkursów kuratorskich: Julia Krzywdą i Julita Kozubek (język polski) oraz Konrad Kluska (historia).

Warte podkreślenia są też inne osiągnięcia szkoły, w tym kilkadziesiąt tytułów laureatów i finalistów w ogólnopolskich konkursach i olimpiadach, m.in. z biologii (konkursy: „Wszczep sobie zdrowie” w Katowicach, Wiedzy Przyrodniczo-Ekologicznej, Transplantologicznej w Szczecinie, przedmiotowy konkurs Olympus, Medites itd.), z matematyki (kon-

kurs matematyczny Pangea, przedmiotowe konkursy Omnibus i Olympus), z języka polskiego — ogólnopolskie konkursy literackie, prozatorskie i liryczne, z fizyki — Poszukiwanie Talentów czy z chemii (Podkarpacki Konkurs Chemiczny dla Gimnazjalistów, Biochemik, przedmiotowy konkurs chemiczny Panda i Olympus).

Wyniki te dają nam zaszczytne 11 miejsce spośród 558 gimnazjów w województwie, tuż za renomowanym Publicznym Gimnazjum Sióstr Prezentek w Rzeszowie i Miejskim Gimnazjum nr 3 w Dębicy.

Sukcesy te są niewątpliwie efektem systematycznej pracy, talentu i wytrwałości naszych gimnazjalistów w dążeniu do wytyczonych celów. Warto jednak podkreślić, że jest to również wynik opieki i wsparcia nauczycieli, ich kompetencji, zaangażowania, umiejętności wydobywania z uczniów tego, co w nich najpiękniejsze. Świadczy to także o wybitnej pracy dydaktycznej i wychowawczej z uczniami zdolnymi i wykazującymi kierunkowe zainteresowania.

Indywidualne zaproszenie Kuratora Oświaty otrzymała Julia Kucharska — pięciokrotna laureatka Konkursów Podkarpackiego Kuratora Oświaty. Nasza gimnazjalistka odebrała dyplom i nagrodę z rąk wojewody podkarpackiego — pani Ewy Leniart i od podkarpackiego kuratora oświaty — pani Małgorzaty Rauch.

Na uroczystej gali grono pedagogiczne Gimnazjum w Zagórzcu reprezentowała pani Krystyna Witowicz — opiekunka naukowa Julii Kucharskiej i laureatów z chemii: Łukasza Burgera i Szymona Marszałka, która również otrzymała podziękowania wojewody podkarpackiego i podkarpackiego kuratora oświaty.

Jesteśmy bardzo dumni z osiągnięć i sukcesów naszych laureatów i finalistów!

Krystyna Witowicz

Wolontariusz Roku 2017

Z wielką satysfakcją chcielibyśmy poinformować, że Szkolny Klub Wolontariusza działający przy szkole podstawowej w Zagórzcu uzyskał wyróżnienie w ogólnopolskim konkursie Wolontariusz Roku, organizowanym przez Ministerstwo Edukacji Narodowej, a skierowanym do szkół podstawowych, gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych. Celem konkursu jest — jak czytamy na stronie ministerstwa: szerzenie idei wolontariatu oraz popularyzacja pozytywnych postaw i działań. Zadaniem uczniów, oprócz pracy w wolontariacie, było przygotowanie dwuminutowego filmu prezentującego ich osiągnięcia oraz krótkie uzasadnienie swojego akcesu do konkursu.

Na konkurs przesłano blisko 400 zgłoszeń, wśród nich również z naszego zagórskiego koła, oceniano skalę podejmowanych działań oraz realne efekty pracy — okazało się, że zagórcy uczniowie znaleźli się wśród najlepszej czwórki, otrzymując wyróżnienie. Warto podkreślić, że do czołówki dostały się tylko dwie szkoły z Podkarpacia — nasza i Liceum Sióstr Prezentek z Rzeszowa. Czternastu laureatów zostało zaproszonych 21 czerwca na uroczystą galę zorganizowaną w Zamku Królewskim w Warszawie, na której minister edukacji narodowej pani Anna Zalewska wręczyła uczniom okolicznościowe dyplomy.

Serdecznie gratulujemy uczniom i ich opiekunom, szczególnie prowadzącej koło pani Agacie Marcinkowskiej, a także paniom Marioli Hydzik, Zofii Cypcarz, Alinie Milczanowskiej, Joannie Strzeleckiej, tak spektakularnego osiągnięcia, tym bardziej znaczącego, że koło działa krótko — bo dopiero od września. W ciągu niezbyt długiego czasu jego członkowie potrafili jednak wiele osiągnąć.

Główne cele pracy koła to m.in.: zapoznanie dzieci z ideą wolontariatu oraz jej propagowanie, uwrażliwienie na cierpienie, samotność i potrzeby innych, kształtowanie postaw prospołecznych, rozwijanie empatii i tolerancji, budowanie tradycji szkoły, angażowanie się w działania na rzecz społeczności szkolnej

i lokalnej, inspirowanie do aktywnego spędzania czasu wolnego, kształtowanie umiejętności pracy zespołowej, współdziałanie z organizacjami społecznymi i młodzieżowymi, możliwość wykorzystywania własnych umiejętności i doświadczeń, rozwijanie i pogłębianie zainteresowań.

W klubie działa około 40 uczniów chętnych, by pomagać innym. Jakie akcje zatem przeprowadzono w tym roku? „Drugie życie twojego pluszaka” polegało na tym, że uczniowie zbierali maskotki dla chorego Stasia. Akcja „Pomóżmy zwierzętom ze schroniska przetrwać zimę” cieszyła się dużym powodzeniem, a zebrane dary zostały przekazane do Ośrodka Adopcyjnego dla Zwierząt w Sanoku, którego właścicielem jest Społeczne Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami oraz do schroniska „Wesoły Kundelek” w Lesku. W październiku przeprowadzono również zbiórkę na rzecz fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”. Regularnie zbierane są plastikowe nakrętki, by pomóc chorej dziewczynce o imieniu Nikola — udało się sfinansować jej turnus rehabilitacyjny. Uczniowie włączyli się też do ogólnopolskiej akcji „Góra grosza”. Założono również szkolne koło pomocy koleżeńskiej, którego zadaniem jest pomoc kolegom mającym trudności w nauce. Przeprowadzono akcję „Nie traficie do kosza nie traficie do śmieci, traficie do dzieci”, czyli zbiórkę używanych zabawek, które mogą posłużyć młodszym dzieciom podczas zabaw świetlicowych.

W różny sposób promowano także idee wolontariatu: zorganizowano apel, przedstawienie teatralne „Bohater potrzebny od zaraz”, konkurs plastyczny „Pomocna dłoń”, świętowano także Międzynarodowy Dzień Wolontariusza. W związku z Rokiem św. Brata Alberta propagowano jego myśl „Być dobrym jak chleb”.

Dzieci opiekowały się też miejscami pamięci narodowej, w okresie świątecznym odwiedziły Dzienny Ośrodek Terapii Zajęciowej w Zasławiu i kołędowały w Domu Opieki Społecznej w Zagórzcu, brały udział

►►► 20

w akcji Sprzątanie świata i Czysta Gmina Zagórz. W Tłusty Czwartek wolontariuszki upiekły ciastka, a dochód z ich sprzedaży przekazały na potrzeby wolontariatu, przed Wielkanocą wykonano ozdoby wielkanocne i przygotowano koszyczki oraz złożono życzenia świąteczne w Domu Pomocy Społecznej i w Dziennym Ośrodku Terapii Zajęciowej.

To tylko część działań, które podjęli uczniowie pod kierunkiem nauczycieli. Jeszcze raz gratulując sukcesu w konkursie, należy podkreślić, że najważniejsze jest to, co dzieci zyskują, biorąc udział w takich akcjach — wrażliwość na potrzeby innych, chęć niesienia pomocy, tolerancja, otwartość to wartości nie do przecenienia.

J.K.

Litewski błogosławiony

25 czerwca w Wilnie legat papieski kard. Angelo Amato dokonał beatyfikacji abpa Teofilusa Matulionisa, męczennika czasów komunizmu, nazywanego „litewskim kardynałem Wyszyńskim”. Była to pierwsza w historii beatyfikacja na terytorium Litwy, a poprzednio ogłoszono Litwina błogosławionym 30 lat temu.

Abp Teofilus Matulionis udowodnił, że „postawę chrześcijańską można było zachować także w mrocznych czasach sowieckiego komunizmu, prześladowanego Kościoła”. Propagował kult Bożego Miłosierdzia związany z objawieniami św. s. Faustyny. 16 lat spędził w więzieniu, a cztery w domowym areszcie. W 1923 roku wraz z bp. Janem Cieplakiem i 14 innymi księżmi z Petersburga był sądzony w Moskwie w pokazowym procesie. Został osadzony w moskiewskich więzieniach Butyrki oraz Sokolniki. Po wyjściu z więzienia w 1926 roku powrócił do Leningradu, był wikarym a następnie proboszczem parafii Najświętszego Serca Jezusa. Wykładał w tajnym seminarium duchownym, w 1929 roku otrzymał święcenia biskupie.

W listopadzie 1929 został ponownie aresztowany. Po prawie rocznym śledztwie oskarżono go o szpiegostwo i skazano na 10 lat łagru na Wyspach Sołowieckich. Pomagał więźniom, sprawował także dla nich potajemnie Msze święte. W konsekwencji został przeniesiony do więzienia w Petersburgu i zamknięty na rok w izolacji, następnie zesłany do więzienia w Ledianoje Pole do prac przy wyrębie lasu.

W 1933 roku powrócił na Litwę. Mianowany biskupem pomocniczym w Kownie, a w 1943 ordynariuszem diecezji koszedarskiej. Pomagał Żydom przetrwać Holokaust. W 1946 został kolejny raz aresztowany, ponieważ wzywał młodzież, by nie wstępowała do sowieckiego Komsomołu. Apelowal do biskupów i księży, by nie podejmowali współpracy z komunistycznym reżimem. Nie dotarł na obrady Soboru Watykańskiego II z powodu braku zgody władz sowieckich. Zmarł 20 sierpnia 1962 roku, trzy dni wcześniej został brutalnie pobity, podejrzewa się, że dostał zastrzyk z trucizną.

J.K.

Aktualności parafialne

☛ W sezonie letnim w każdą środę zapraszamy o godz. 20.30 na modlitwę różańcową zakończoną Apelem Maryjnym. We czwartki godzinę przed Mszą Świętą adoracja Najświętszego Sakramentu.

☛ Na czas wakacji przerywamy odwiedziny pierwszopiątkowe u chorych, jeśli ktoś potrzebowałby posługi duszpasterskiej, prosimy o kontakt z kancelarią parafialną lub zgłoszenie w zakrystii.

Parafia Rzymskokatolicka

pw. Wniebowzięcia
Najświętszej Marii Panny
ul. Piłsudskiego 137 • 38-540 Zagórz
tel. 13 462 20 36

☛ **8 lipca** — wspomnienie św. Jana z Dukli, patrona Archidiecezji Przemyskiej.

☛ **11 lipca** — święto św. Benedykta, opata, patrona Europy.

☛ **12 lipca** — wspomnienie św. Brunona z Kwerfurtu, biskupa i męczennika.

☛ **16 lipca** — wspomnienie Najświętszej Marii Panny z Góry Karmel; Msza Święta na wzgórzu klasztorным o godz. 18.00 u stóp Matki Bożej Szkaplerznej. Serdecznie zapraszamy wszystkich

czcicieli Matki Bożej na tę uroczystość.

☛ **23 lipca** — Święto św. Brygidy Szwedzkiej, patronki Europy.

☛ **25 lipca** — w związku ze wspomnieniem św. Krzysztofa po każdej Mszy Świętej błogosławieństwo kierowców i pojazdów. Przy tej okazji zbiórka do puszek na środki transportu dla polskich misjonarzy.

☛ **26 lipca** — wspomnienie św. Joachima i Anny, dzień modlitwy za rodziców i ludzi starszych.

www.parafia-zagorz.pl
kontakt@parafia-zagorz.pl

Kancelaria parafialna czynna jest
od poniedziałku do piątku
pół godziny przed mszą świętą wieczorną
i po mszy świętej